

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2621206600
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2621206600.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členiek: Mgr. Lucia Mizerová a JUDr. Erika Tischlerová, v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtina 48, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. A. XXX/XXX, D., zast.: JUDr. Ján Pekár, advokát, Potočná 191/39, Skalica, o 568,52 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica z 15.12.2022, č. k. 7Csp/67/2021-142, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa zrušuje a vec sa vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

– 6 – 28CoCsp/4/2023

Krajský súd 28CoCsp/4/2023-
v Trnave IČS: 2621206600

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 568,52 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 568,52 € od 13.07.2020 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I) a priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II).

2. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav takto:

3. Dňa 12.11.2014 uzatvoril právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. s právnou predchodkyňou žalovanej E. A., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom F. XXX/XX, D. ako dlžníčkou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6190574, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol dlžníčke bezúčelový spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 1 600 €. Dlžníčka sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 47,43 €, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2 845,80 €. Dlžníčka E. A. dňa XX.XX.XXXX zomrela. Právny predchodca žalobcu listom z 19.06.2020 vyzval žalovanú v zmysle § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) na zaplatenie zostatku úveru vo výške 568,52 € do 20 dní od doručenia výzvy. Žalovaná dlžné splátky úveru v poskytnutej lehote nezaplatila. Dlžníčka uhradila žalobcovi poslednú splátku úveru splatnú dňa 20.09.2018, keďže dňa XX.XX.XXXX zomrela. Zostatok úveru tak predstavuje sumu 568,52 € (predpis 2 750,30 € – úhrada 2 181,78 €). Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017 považoval súd preukázané, že medzi Consumer Finance Holding, a.s. a VÚB, a.s. ako postupcami a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu. G., E. listom z 21.12.2021 oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej na žalobcu.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 až 4, § 470 a § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. takto:

5. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a právnou predchodkyňou žalovanej ako dlžníčkou posúdil v zmysle § 52 a nasl. OZ ako spotrebiteľskú. Súd preto skúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa, aj s prihliadnutím na judikatúru komunitárneho práva [správne práva EÚ – pozn. odvolacieho súdu]. V prvom rade sa súd zaoberal pasívnou vecnou legitimáciou žalovanej v konaní, ktorá namietala, že ide o pohľadávku, ktorá nebola zahrnutá do dedičstva po právnej predchodkyni a že všetky dlhy po predchodkyni uhradila. Súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Z dôvodu, že dlžníčka E. A. zomrela a žalovaná je jej dedičkou, v zmysle § 470 OZ je daná zodpovednosť žalovanej ako dediča za poručiteľkine dlhy, ktoré na ňu prešli poručiteľkinou smrťou. Dedič zodpovedá za poručiteľove dlhy do výšky ceny nadobudnutého dedičstva. Z uvedeného je zrejmé, že rozsah zodpovednosti dediča sa spravuje výškou hodnoty majetku, ktorý fakticky dedič nadobudol. Žalovaná nadobudla majetok poručiteľky v hodnote 120 579,80 €, tým je daná pasívna vecná legitimácia žalovanej v spore. Súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech E. A. ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o námietku žalovanej týkajúcu sa absencie doby trvania zmluvy, termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nezrozumiteľného dátumu poslednej splátky úveru, súd sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne v uznesení z 30.11.2021, sp. zn. 27CoCsp/43/2021 a v uznesení z 27.05.2021, sp. zn. 17CoCsp/10/2021. Podľa súdu judikatúra slovenských súdov v oblasti úpravy žalovanou namietaných obligatórnych náležitostí v spotrebiteľských zmluvách dostatočne preukázala súlad týchto náležitostí s predpismi na ochranu spotrebiteľa a s dobrými mravmi. Ohľadom námietky žalovanej týkajúcej sa porušenia ust. § 7 ods. 1 ZSÚ žalobcom súd zistil, že žalobca vychádzal pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať poskytnutý spotrebiteľský úver z údajov o finančnej situácii a z údajov o zamestnaní, ktoré právna predchodkyňa žalovanej uviedla v úverovej zmluve a ktorých pravdivosť potvrdila svojím vlastnoručným podpisom. Súd vzal do úvahy čistý mesačný príjem poručiteľky, celkovú výšku úveru a výšku mesačnej splátky úveru a dospel k záveru, že výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu poručiteľky (257 €) v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy (splátky vo výške 47,43 €). Čo sa týka námietky žalovanej, že predmetná zmluva o úvere je neplatná z dôvodu chýbajúceho plnomocenstva VÚB a.s. a konajúcich osôb H. I. A. a J. B., súd uviedol, že daní signatári zmluvy sú zamestnancami banky VÚB a.s. a nepotrebujú osobitné splnomocnenie. Oprávnenie uzatvárať zmluvy o finančných produktoch im vyplýva z ich pracovnoprávného vzťahu s bankou VÚB a.s. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a právnou predchodkyňou žalovanej došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, ktorej predmetom bol bezúčelový spotrebiteľský úver. Z predmetnej zmluvy plnil právny predchodca žalobcu, ktorý poskytol žalovanej úver vo výške 1 600 €. Právna predchodkyňa žalovanej sa zaviazala splatiť úver 60 mesačnými splátkami vo výške 47,43 €, a to až do celkovej sumy vo výške 2 845,80 €. Právna predchodkyňa žalovanej zomrela XX.XX.XXXX. V zmysle § 470 OZ dlh poručiteľky prešiel ku dňu smrti poručiteľky na žalovanú. Súd nemal preukázané, že by žalovaná uhradila žalobcovi dlžnú sumu 568,52 €, a preto uložil žalovanej povinnosť túto sumu žalobcovi zaplatiť. V zmysle § 517 ods. 2 OZ žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení aj úrok z omeškania z dlžnej sumy. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 %, ktorý je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobcovi ju priznal v plnom rozsahu, pretože bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

6. Včasným odvolaním sa žalovaná domáhala zmeny napadnutého rozsudku tak, že sa žaloba zamietne. Namietla, že súd prvej inštancie v súvislosti s námietkou týkajúcou sa nedostatkov úverovej zmluvy v časti absencie doby trvania zmluvy, termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nezrozumiteľnosti dátumu poslednej splátky odkázal len na znenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 27.05.2021, sp. zn. 17CoCsp/10/2021. Žalovaná s takýmto právnym posúdením nesúhlasí. Údaj „11/2019“ týkajúci sa určenia termínu konečnej splatnosti úveru je nezrozumiteľný. Termín konečnej splatnosti úveru nie je možné určiť tak, ako to uvádza uznesenie sp. zn. 17CoCsp/10/2021. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal ani s námietkou, že podľa splátkového kalendára v zmluve je posledná

splátka splatná 20.11.2018, t. j. o rok skôr ako je uvedený v zmluve termín konečnej splatnosti úveru. V tejto časti je napadnutý rozsudok nezrozumiteľný a zmätočný. Dátum poslednej splátky podľa splátkového kalendára je v absolútnom rozpore s údajom o konečnej splatnosti úveru v úverovej zmluve. Nie je potom zrejmé, ktorý údaj je správny. Údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je povinnou náležitosťou zmluvy. Tento údaj nemôže nahradiť údaj o počte splátok. Odkázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 24.04.2019, sp. zn. 13Co/34/201 a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 08.01.2018, sp. zn. 23Co/130/2017. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru musí byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Údaj o dobe trvania zmluvy „do splnenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy“ nie je v žiadnom prípade dostatočne určitý ani zrozumiteľný. Spotrebiteľ nemá v žiadnom prípade možnosť ani schopnosť zistiť a určiť, kedy dôjde k ukončeniu trvania zmluvy. Žalobca tiež hrubým spôsobom porušil svoju povinnosť skúmať majetkové pomery právnej predchodkyne žalovanej, čo zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Súd prvej inštancie túto námietku odignoroval a ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ na vec reálne neaplikoval. Zo strany súdu prvej inštancie došlo k odňatiu práva na spravodlivý proces a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Za veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. uzatvárala úverovú zmluvu VÚB, a.s. na základe plnej moci. Žiadne plnomocenstvo od Consumer Finance Holding, a.s. na uzatvorenie úverovej zmluvy s právnou predchodkyňou žalovanej nebolo v konaní doložené. Nie je preto žiadnym spôsobom preukázané, že VÚB, a.s. bola oprávnená konať v zastúpení spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. V nadväznosti na uvedené je zrejmé, že úverová zmluva nebola platne uzatvorená. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v nadväznosti na danú skutočnosť k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Žalobca tak mal právo len na vrátenie sumy, ktorú reálne právnej predchodkyňi žalovanej poskytol, a táto bola žalobcovi splatená.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

9. Svojou prvou odvolacou námietkou žalovaná súdu prvej inštancie vyčíta, že napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil.

10. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou zo súčastí základného práva na spravodlivý proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu SR implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Práve odôvodnenie je tou časťou rozhodnutia, v ktorej súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Je to predovšetkým neúspešná strana, ktorá má záujem na dostatočnom odôvodnení, pretože len vtedy má skutočnú možnosť namietat konkrétne skutkové alebo právne závery súdu pri uplatňovaní prípadných opravných prostriedkov. Základné náležitosti odôvodnenia rozsudku upravuje Civilný sporový poriadok v § 220 ods. 2, ktorý o. i. vyžaduje, aby súd jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dôraz sa kladie aj na presvedčivosť odôvodnenia rozsudku. Napadnutý rozsudok však požiadavkám tohto ustanovenia nevyhovuje.

11. V rámci tejto odvolacej námietky žalovaná súdu prvej inštancie predovšetkým vytýka, že sa nevysporiadal s jej tvrdením, že dátum poslednej splátky podľa splátkového kalendára (20.11.2018) je o rok skôr, než je uvedený termín konečnej splatnosti úveru „11/2019“, a odkázal len na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/10/2021, ktoré je v tomto prípade nepoužiteľné.

12. V prejednávanej veci súd prvej inštancie vyhodnotil spornú zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 12.11.2014 ako zakladajúci vzťah, ktorý sa spravoval zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“). Termín konečnej splatnosti úveru tvoril podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ osobitnú obsahovú náležitosť zmluvy, ktorej absencia mala podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za následok fikciu, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si v žalobe uplatňoval nielen istinu, ale aj úrok, takže pre posúdenie jeho nároku

bolo podstatné zistiť, či žalobca má nárok na jeho zaplatenie. Námieta žalovanej, ktorou upozorňovala na rozporuplné určenie tohto termínu v texte zmluvnej dokumentácie, sa týkala práve tejto obsahovej náležitosti zmluvy, a mala preto význam pre rozhodnutie vo veci. Keďže súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel, je zrejmé, že nevidel dôvod na uplatnenie § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. V takom prípade však bol povinný sa s námietskou žalovanej v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadať.

13. Súd prvej inštancie sa tejto námietke ale v skutočnosti nevenoval. Jeho odkaz na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/10/2021 nepredstavuje relevantnú odpoveď na námietku žalovanej, pretože argumenty, ktoré sú obsiahnuté v tomto rozhodnutí, sa netýkajú nezrovnalostí medzi údajmi označujúcimi termín konečnej splatnosti úveru v zmluvnej dokumentácii. Vo výsledku teda súd prvej inštancie na túto námietku žalovanej neodpovedal, čím žalovanú (ale aj odvolací súd) pripravil o možnosť overiť správnosť jeho myšlienkového postupu.

14. Napadnutý rozsudok je zmätočný aj v časti, v ktorej sa súd prvej inštancie venuje posudzovaniu splnenia povinnosti právneho predchodcu žalobcu (veriteľa) podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Súd prvej inštancie najprv skonštatoval, že žalobca [správne právny predchodca žalobcu – pozn. odvolacieho súdu] vychádzal pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver z údajov o zamestnaní žalovanej, hoci žalobca splnenie svojej povinnosti preukazoval o. i. rozhodnutím Sociálnej poisťovne o starobnom dôchodku žalovanej (č. l. 108), z ktorého je zrejmé, že žalovaná bola dôchodkyňa. Následne súd prvej inštancie sám vyhodnotil, že výška mesačného príjmu žalovanej v čase podpisu zmluvy bola postačujúca na plnenie splátok. Žalovaná v odvolaní ale správne podotkla, že tým ešte súd nedal odpoveď na jej námietku, že veriteľ (resp. právny predchodca žalobcu) si nesplnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Aj v tomto smere chýba v odôvodnení napadnutého rozsudku právny záver, voči ktorému by mohla žalovaná relevantne v odvolaní argumentovať.

15. Napokon treba dať za pravdu žalovanej aj v rozsahu, v akom súd prvej inštancie vyčíta nezrozumiteľné vyjadrenie k jej námietke týkajúcej sa neplatnosti zmluvy pre chýbajúce plnomocenstvo VÚB a.s. a konajúcich osôb H. I. A. a J. B.. Hoci záver o prípadnom nedostatku plnomocenstva na podpísanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere ešte nemusí viesť k neplatnosti zmluvy, je relevantný prinajmenšom z hľadiska určenia osoby zaviazanej z tohto úkonu (porov. § 32 a 33 Občianskeho zákonníka; ďalej len „OZ“). Súd prvej inštancie bol preto povinný sa touto námietkou riadne zaoberať. V odôvodnení napadnutého rozsudku síce uviedol, že „signatári zmluvy sú zamestnancami banky VÚB a.s. a nepotrebujú osobitné splnomocnenie na uzatváranie takýchto typov bankových produktov“, tým však neodpovedal na námietku žalovanej týkajúcu sa oprávnenia VÚB, a.s. konať v mene Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, ktorý bol v zmluve označený ako veriteľ. Okrem toho súd prvej inštancie nijako neodôvodnil ani záver o vzťahu medzi podpisujúcimi osobami a VÚB, a.s. Z obsahu spisu ani nevyplýva, že by využil svoje oprávnenie v tomto spotrebiteľskom spore (§ 295 CSP) a zaobstaral si dôkazy, z ktorých tento záver vyvodil.

16. V dôsledku vyššie uvedených nedostatkov odôvodnenia napadnutého rozsudku možno uzavrieť, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP]. Tento žalovanou uplatňovaný odvolací dôvod je tak opodstatnený.

17. Svojou druhou odvolacou námietkou žalovaná spochybňuje právny názor súdu prvej inštancie, že doba trvania zmluvy uvedená ako „do splnenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto zmluvy“ a termín konečnej splatnosti úveru uvedený ako „11/2019“ sú dostatočne určité. Aj v tomto prípade ide o obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých absencia by viedla k fikcii, že úver sa bude považovať za bezúročný a bez poplatkov. Relevancia tejto odvolacej námietky však závisí od toho, ako súd prvej inštancie odpovie na žalovanej výhradu týkajúcu sa nezrovnalostí v úverovej dokumentácii, pokiaľ ide o vymedzenie termínu konečnej splatnosti úveru. Pre prípad, že súd prvej inštancie dospeje k záveru, že termín konečnej splatnosti bol uvedený údajom „11/2019“, v záujme zachovania zásady hospodárnosti konania (čl. 8 CSP) odvolací súd považuje za vhodné uviesť k tejto odvolacej argumentácii žalovanej nasledovné.

18. Podľa nesporného obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 12.11.2014 bola prvá splátka splatná v konkrétny deň (20.12.2014) a ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Za týchto okolností je zrejmé, že ak sa termín konečnej splatnosti označuje v zmluve údajom mesiac/rok (11/2019), ide o

dostatočne určité vyjadrenie termínu konečnej splatnosti úveru. Ak je známy deň splatnosti mesačnej splátky, je jednoznačný aj termín konečnej splatnosti úveru. Navyše, v prejednávanej veci je nesporné, že zmluva obsahovala jednoznačný údaj aj o počte splátok (60). Vychádzajúc z toho je potom dostatočne určitý aj spôsob označenia doby trvania zmluvy „do splnenia všetkých záväzkov klienta (spotrebiteľa) podľa zmluvy“. Pokiaľ spotrebiteľ nesplní záväzok zo zmluvy zaplatením všetkých splátok, nenastane ani zánik zmluvy. V tomto prípade je teda spotrebiteľ ten, kto ovplyvňuje trvanie zmluvy, pretože zánik zmluvy závisí od splnenia jeho záväzkov. Takéto vyjadrenie doby trvania zmluvy je pre spotrebiteľa dostatočne informatívne (v podstate zodpovedá ustanoveniu § 559 ods. 1 OZ) a v kontexte ďalších dostatočne určito vymedzených náležitostí (výška, splatnosť, frekvencia mesačných splátok a termín konečnej splatnosti) je aj dostatočne určité. Argumentácia žalovanej v tomto smere neobstojí.

19. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku v podstatných otázkach však predstavuje za okolností prejednávanej veci taký nedostatok, ktorý nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Vzhľadom na to odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil [§ 389 ods. 1 písm. b) CSP] a vec vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (výrok).

20. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní (§ 391 ods. 3 CSP) vo veci samej vychádzať z vyššie vyslovených právnych názorov odvolacieho súdu a v nadväznosti na odôvodnené námietky žalovanej opätovne zhodnotí všetky vykonané dôkazy (prípadne i ďalšie dôkazy, ktoré si zaobstará na základe § 295 CSP) v ich jednotlivosti, ale aj vo vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP), a v spojení s nespornými skutkovými tvrdeniami strán (§ 151 ods. 1 CSP), o ktorých nemá dôvodné pochybnosti (§ 185 ods. 2 a § 186 ods. 2 CSP), ustáli rozhodný skutkový stav. Riadne odôvodní, na základe akých dôkazov a úvah svoje skutkové závery prijal. Zistený skutkový stav následne podrobí novému právnemu posúdeniu, najmä vyhodnotí, kto je zo spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaviazaný (§ 32 a 33 OZ), či zmluva spĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a či veriteľ (právny predchodca žalobcu) splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Tieto svoje právne závery potom v písomnom vyhotovení nového rozsudku odôvodní spôsobom súladným s § 220 ods. 2 CSP a bude dbať na to, aby bolo jeho odôvodnenie presvedčivé. Zároveň rozhodne aj o trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

21. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

– 2 – 28CoCsp/4/2023

Krajský súd 28CoCsp/4/2023-
v Trnave IČS: 2621206600

Proti tomuto uzneseniu nie je dovolanie prípustné.